

længere eller ikke, og de Tilſtedeværende begyndte at blive urolige; men Formanden hævdede med ſtor Dygtighed, at de ſkulde være rolige og høre paa ham, og de lyſtrede udmærket. Det Dieblit, han blev afbrudt, var navnlig, da han udtalte ſig om ſin Stil- ling ſom Borger, og der ligger ikke det Mindſte i, at han derved blev ſaldt til Or- den: Han fortæller nemlig — jeg har det omtrent ordret fra ſelve Valgdagen — at de kunde lige ſaa godt ſtemme paa ham ſom paa vedkommende Modkandidat (Tho- rup) — der var nemlig en Valgkandidat til, en Hr. Olsen, derfor nævnte han mit Navn Thorup — idet han lige ſaa godt var kom- men af Bonderød — jeg vil dog ikke be- ſtemt paafaa, om han ſagde det om ſig ſelv eller om ſin Slægt, og jeg vil ikke gjerne ſige Andet, end hvad der er rigtig. Han ſagde derefter, at det var ingen Skam at hæve ſig over den Stand, nemlig Bonde- ſtanden, men førſt naar man var hævet over den Stand, kunde man have Forſtand paa og tale med og forhandle om Politik. Saa frygtede Formanden for, at diſſe Stil- ord ſkulde ſaare Forſamlingen, ſaa at han ikke kunde ſaare Drenghd længere, thi han havde allerede udtalt ſig temmelig længe paa Grund af de mange Ophold. Saa ſiger Formanden: „Jeg maa bede Dem holde dem til Sagen“. Dertil ſvarede Valgkandidaten: „Af hvad Grund afbryder De mig?“ „Jeg indlader mig ikke i nogen Diſkuſſion med Dem“, ſiger ſaa Formanden, „men jeg beder Dem forſætte.“ Han vilde imidlertid ikke forſætte, uden Valgbeſtyrelſens Formand paa Forhaand vilde garantere, at han ikke blev afbrudt. Formanden opfordrede ham imid- lertid til at forſætte og ſpurgte, om han vilde have Ordet eller ikke. Jeg har noteret, at denne Opfordring ſete 7 Gange, men jeg tror, det er mindre korrekt; thi jeg tror, det var flere Gange. Jeg kan heller ikke huſte ordret de Udtalelſer, ſom ſaldt mellem ved- kommende Valgkandidat og Valgbeſtyrelſens Formand, men Hovedindholdet af min Mod- kandidats Udtalelſer var, at han fordrede med Beſtemthed, at Formanden ſkulde love ikke at afbryde ham. En beſtemt Udtalelſe fra Valgbeſtyrelſens Formand har jeg no- teret, den lod ordret ſaaledes: „Jeg vil, ſom jeg tidligere har ſagt, ikke indlade mig paa nogen Diſkuſſion, men jeg ſkal ſom Valgbeſtyrelſens Formand vide at hævde den fornødne Ro og lovlige Orden til alle Sider“. Og derpaa bad han ham atter om at forſætte. Han vilde imidlertid ikke. Der blev, efter at alle 3 Kandidater havde udtalt ſig, rettet 4 Forſpørgſler, Inter- pellationer fra 4 forſjellige af de Tilſtede-

værende — de vare for Reſten Vælgere alle 4, men det var jo ligegyldigt — 2 fra Høi- res Side og 2 fra Venſtres Side, og hver Gang brugte Valgbeſtyrelſens Formand den Praxis, at han førſt ſpurgte min Modkan- didat, Olsen, om han ønskede Ordet, dernæſt om den anden Kandidat, Lieutenant Rahbe, og endelig om jeg ønskede Ordet; men min Modkandidat, Rahbe, spillede fornærmet, han kunde have ſaaet Ordet, og ſaa kunde han have nedlagt Proteſt imod, at Valgbe- ſtyrelſens Formand havde givet ham den Tilbageviſning. Jeg drager dette frem for at viſe, at paa Grund af Forholdene ſelv handlede vedkommende Valgbeſtyrelſes For- mand korrekt, ſkjøndt jeg med Beſtemthed hævder, at man ſkal være ſaa loyal overfor Kandidaterne ſom muligt. Jeg veed godt, hvad det betyder at blive afbrudt. Jeg har haft det Tilfælde paa mit Valgſted 2 Gange, at ikke alene Formanden har bedt mig om at holde mig til Sagen, men vedkommende Valgbeſtyrelſes Formand har endogſaa efter min Opfattelſe paa en mindre pæn Maade ſaldt mig til Orden; jeg ſkal ikke nævne de Tilfælde, men hvis jeg vilde nævne dem, vilde det karakteriſere, hvorledes Høire har haaret ſig ad tidligere. Det forſvarer natur- ligviſ ikke, at man fra vor Side ſkulde bære ſig ſaaledes ad, men jeg tror, at Valgbe- ſtyrelſens Formand i dette Tilfælde har handlet meget loyalt overfor Kandidaten og korrekt overfor de Tilſtedeværende, idet jeg frygter for, at det havde været vanſkeligt for Formanden at vedligeholde den Ro, ſom han ønskede at ſtaffe Modkandidaten hos de Til- ſtedeværende, der bleve gjenmemblødt og ſtode paa den vaade Jord. Jeg mener, at han havde tilſtrækkelig Veilighed til at udtale ſig, og jeg er overbevist om i Modſætning til Modkandidaten, at havde han ſaaet Lov til at udtale ſin ſidſte Sætning, ſom vi vare vante til at høre fra Møderne, havde han ikke ſaaet ſaa mange Stemmer. Jeg ſkal ikke drage private Forhandlinger frem, men jeg er tilbøielig til at tro, at der var mange Høiremænd af Høires Vælgerforening, ſom havde lovet at ſtemme, fordi de ſkulde konſta- tere Tallet, der trykſede ſig ved at ſtemme, det er jeg overbevist om; ſaa min Modkan- didat tager ſandelig fejl i at tro, at han kunde have omvendt Noget, efter at han havde holdt ſine 10 Valgmøder; har han ikke funnet omvende Noget ved diſſe 10 Møder, ſaa kunde han ſandelig ikke omvende Noget paa Valgtribunen. Jeg ſkal slutte med at ſige, at der kan træffes Forhold, hvor det bliver berettiget, at Valgbeſtyrel- ſens Formand griber ind; og her tror jeg, det var det, navnlig over for min Modkan-